

37. Plugulu.

Aho, aho, copii și frați,
 Stați pușinu și nu mânafi,
 Lângă boi v'alăturați
 Și cuvântulu mi-ascutați:
 S'a sculatu mai anu
 Bădica Troian! ¹⁾
 S'a încălicatu
 Pe-unu calu învățatu,
 Cu nume de Grauru,
 Cu șaua de auru,
 Cu friu de matasă
 Cātu vișa de grosă.
 Și 'n scări elu s'a rădicatu,
 Peste câmpuri s'a uitatu,
 Ca s'alégă-unu locu curatu,
 De aratu și sēmēnatu.
 Și curēnd s'a apucatu,
 Cămpulu netedu de aratu:

În lungișu

Și 'n curmezișu.

S'a apucatu într'o Joui
 C'unu plugu cu doi-spre-dece boi.

Boi bourei

În códă codálbei,

În frunte țintăței.

Mânați, copii,—hăi, hăi!

Đina tótă a lucratu,
 Brasdă négr'aresturnatu,
 Și prin brasde-a sēmēnatu
 Grâu măruntu și grâu de véră,
 Dee Domnulu să resară!

Mânați, mei,—hăi, hăi!

Și cātu lucrulu a sfârșitu,
 Iată, mări s'a ivitu
 Iată, mări s'a stărnitu
 Unu vėntu mare pre pământu,
 Și ploi multe după vėntu;
 Pământulu de-a recoritu
 Și sēmēnt'a încolțitu.

Mânați, copii,—hăi, hăi!

La luna, la septēmăna,
 Își amplea cu auru mâna;
 Și se dusă ca să védă
 De i-a datu Dumneșeu ródă.
 Și de-i grăulu resăritu,

Și de-i spiculu auritu.
 Era 'n spicu ca vrabia,
 Era 'n paiu ca trestia!
 Mânați, mei,—hăi, hăi!

Troian iute s'a întorsu
 Și din grajdiiu pe locu a scosu
 Unu altu calu mai năsdărăvanu
 Cum îi plăcea lui Troian:

Negru ca corbulu,

Iute ca foculu,

De nu-lu prindea loculu.

Cu potcove de argintu,

Ce suntu spornici la fugitu.

Mânați, copii,—hăi, hăi!

Elu voiosu a 'ncălicatu,
 La Tighin'a apucatu,
 Și oțelu a cumpēratu,
 Ca să facă seceri mari,
 Pentru secerători tari,
 Și să facă seceri mici
 Pentru copilași voinici,
 Ș'altelē mai mērunele
 Cu mănunchi de floricele
 Pentru fete tinerele.

Mânați, mei,—hăi, hăi!

Ș'astrinsu fine

Și vecine

Și toți finii

Și vecinii,

Și vr'o trei babe bētrāne,
 Care sciu rōndulu la pāne
 Și pe cāmpu i-a dusu,
 Și pe toți i-a pusu,
 La lucrulu pământului,
 În recórea vėntului.

Mânați, copii,—hăi, hăi!

Ei cu stānga apuca
 Și cu drēpta secerā,
 Și prin lanu înainta,
 De părea că înota.
 Alți 'n urma loru lega,
 Snopuri nalte aduna,
 Și clăi mândre rădica
 Ce la sóre se usca.

Mânați, mei,—hăi, hăi!

¹⁾ Traian.